DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

Warszawa, 20 kwietnia 1951 | Nr 2 | Poz. 7—20

TREŚĆ:

7.

ZARZĄDZENIE
MINISTRÓW ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH ORAZ BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 5 marca 1951 r.

(Nr E.org.I-1/11/51)

o zakresie działania Wydziałów Rolnictwa i Leśnictwa i Wydziałów Budownictwa Prezydiów Wojewódzkich i Powiatowych Rad Narodowych oraz Budowlanych Przedsiębiorstw na odcinku budownictwa wiejskiego.

Zgodnie z p. 3 Uchwały Nr 42 Prezydium Rządu z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie organizacji pionu budownictwa wiejskiego, zarządza się co następuje:

§ 1. Przez użyte w zarządzeniu niniejszym określenie „budownictwo wiejskie" rozumieć należy budownictwo w spółdzielniach produkcyjnych oraz obsługę inwestycji budowlanych, związanych z odbudową zagród indywidualnych.

§2. Wydziały Budownictwa Prezydiów Wojewódzkich i Powiatowych Rad Narodowych wykonują czynności określone w §§ 5 i 6 niniejszego zarządzenia i są odpowiedzialne za przebieg realizacji i techniczną jakość inwestycyji na odcinku budownictwa wiejskiego.

§ 3. Wydziały Rolnictwa i Leśnictwa Prezydiów Wojewódzkich i Powiatowych Rad Narodowych wykonują czynności określone w §§ 7 i 8, do nich należy inicjatywa i dyspozycja i na nich spoczywa odpowiedzialność za właściwe zużycie środków planu inwestycyjnego w zakresie budownictwa wiejskiego oraz za zaopatrzenie spółdzielni produkcyjnych w typowa dokumentacją techniczną.

§ 4. Budowlane Przedsiębiorstwa Powiatowe w zakresie omawianych zagadnień budownictwa wiejskiego wykonują czynności przewidziane w § 9 i są odpowiedzialne za organizowanie pomocy spółdzielniom produkcyjnym przy realizacji zadań budowlanych i za praktyczne szkolenie na budowach członków spółdzielni produkcyjnych na rzemieślników budowlanych.

§ 5. Do zakresu działania Wydziałów Budownictwa Prezydiów Powiatowych Rad Narodowych należy:

1) udzielanie spółdzielniom produkcyjnym pomocy technicznej przy sporządzaniu planów inwestycyjnych w zakresie zadań budownictwa,
2) opiniowanie stanu technicznego typowanych do odbudowy indywidualnych zagród wiejskich,
3) udzielanie spółdzielniom produkcyjnym pomocy przy wypełnianiu wniosków inwestycyjnych części dotyczącej inwestycji budowlanych,
4) opracowanie planu zaopatrzenia inwestycji budownictwa wiejskiego w materiały budowlane,
5) udzielanie spółdzielniom produkcyjnym pomocy w lokowaniu zleceń na opracowywanie dokumentacji technicznej dla inwestycji budowlanych,
6) zalecanie opracowania uproszczonej dokumentacji technicznej na odbudowę zagród wiejskich, objętych akcją osiedleńczą, a przewidzianych w planie inwestycyjnym do odbudowy,
7) udzielanie spółdzielniom produkcyjnym pomocy przy ustalaniu szczegółowego planu i przy organizacji wykonawstwa realizowanych inwestycji budowlanych, a w szczególności:
   a) kierowanie zleceń spółdzielni produkcyjnych na wykonanie określonych usług w zakresie wykonawstwa do właściwych przedsiębiorstw budowlanych oraz na dostawę materiałów budowlanych do właściwych komórek aparatu dystrybucyjnego,
   b) sporządzanie dla spółdzielni produkcyjnych, na podstawie dokumentacji technicznej, zestawień i specyfikacji do zamówień na dostawę materiałów budowlanych, kontrolowanie przebiegu i ingerencja w kierunku usprawnienia dystrybucji tych materiałów,
   c) udzielanie pomocy w organizowaniu przez spółdzielnie produkcyjne na budowach produkcji materiałów budowlanych z surowców miejscowych,
   d) określanie zapotrzebowania rzemieślników i robotników niefachowych dla realizacji planowanych przez spółdzielnie produkcyjne robót budowlanych,
   e) organizowanie nadzoru technicznego i inspekcjonowanie robót budowlanych w spółdzielniach produkcyjnych oraz instruowanie wykonawców tych robót,
   f) organizowanie instruktażu i poradnictwa fachowego dla spółdzielni produkcyjnych, realizujących roboty budowlane systemem gospodarczym,
   g) sprawdzanie rachunków za wykonane roboty budowlane i zrealizowane dostawy materiałów budowlanych dla spółdzielni produkcyjnych i udzielanie im pomocy technicznej przy odbiorze wykonanych robót,
   h) dopilnowanie akcji szkolenia członków spółdzielni produkcyjnych na rzemieślników budowlanych,
8) ustalanie potrzeb odaz dopilnowywanie produkcji i dystrybucji przez budowlane przedsiębiorstwa powiatowe półfabrykatów i elementów prefabrykowanych dla budownictwa wiejskiego,

9) prowadzenie, zgodnie z obowiązującymi przepisami, uzupełniającej sprawozdawczości z przebiegu realizacji inwestycji budownictwa wiejskiego.

§ 6. Do zakresu działania Wydziałów Budownictwa Prezydiów Wojewódzkich Rad Narodowych należy:

1) opiniowanie pod względem technicznym wniosków inwestycyjnych spółdzielni produkcyjnych,
2) sprawdzanie i opiniowanie pod względem technicznym dokumentacji technicznej na roboty budowlane w budownictwie wiejskim,
3) udzielanie pomocy technicznej Wydziałom Rolnictwa i Leśnictwa przy ustalaniu planu rzeczowego inwestycji budowlanych oraz opracowywanie zbiorczych planów zaopatrzenia budownictwa wiejskiego w materiały budowlane, półfabrykaty i elementy prefabrykowane oraz ustalanie w porozumieniu z Wydziałem Rolnictwa i Leśnictwa takich zasad rozdziału materiałów budowlanych pochodzenia przemysłowego, aby osiągnąć jak najszersze wykorzystanie w budownictwie wiejskim surowców miejscowych,
4) ustalanie w porozumieniu z Wydziałem Przemysłu Miejscowego Materiałów Budowlanych rejonów, w których mogą być eksploatowane surowce do produkcji materiałów budowlanych przez spółdzielnie produkcyjne i podawanie tych danych do wiadomości zaiteresowanych spółdzielni,
5) kontrola w terenie dystrybucji materiałów budowlanych, wykonawstwa i szkolenia członków spółdzielni produkcyjnych na rzemieślników budowlanych oraz interwencja w celu usunięcia zaobserwowanych niedociągnięć,
6) usuwanie trudności terenowych na odcinku zapotrzebowania sił technicznych dla organizacji nadzoru i odbioru robót w spółdzielniach produkcyjnych,
7) organizowanie odpraw instrukcyjnych i szkoleniowych personelu powiatowych komórek budownictwa wiejskiego oraz kontrola działalności tych komórek w terenie,
8) badanie i rejestrowanie kosztów budowy w budownictwie wiejskim,
9) ustalanie potrzeb sprzętowych dla mechanizacji i racjonalizacji wykonawstwa w budownictwie wiejskim,
10) prowadzenie, zgodnie z obowiązującymi przepisami, zbiorczej, uzupełniającej sprawozdawczości z przebiegu realizacji inwestycji budownictwa wiejskiego,
11) powiadamianie Wydziałów Rolnictwa i Leśnictwa Prezydiów Rad Narodowych o trudnościach na odcinku realizacji planu budownictwa wiejskiego oraz podejmowanie niezwłocznych interwencji mających na celu usunięcie tych trudności,
12) wykonywanie prac objętych dodatkowymi zarządzeniami władz przełożonych w zakresie zadań związanych z realizacją robót budowlanych w spółdzielniach produkcyjnych.

§ 7. Do zakresu działania Wydziałów Rolnictwa i Leśnictwa Prezydiów Powiatowych Rad Narodowych należy:

1) planowanie potrzeb inwestycyjnych na odcinku budownictwa wiejskiego,
2) ustalanie, w ramach uzyskanych limitów, planu inwestycyjnego z uwzględnieniem przewidzianego powstawania spółdzielni produkcyjnych,
3) opracowywanie i opiniowanie wniosków inwestycyjnych dla istniejących i wniosków pomocniczych dla nowopowstałych spółdzielni produkcyjnych,
4) planowanie wykonawstwa robót budowalnych w spółdzielniach produkcyjnych, a w szczególności:
   a) ustalanie szczegółowych lokalizacji przewidzianych do realizacji obiektów,
   b) ustalanie rozmiarów zaangażowania pracy członków i transportu spółdzielni produkcyjnych przy robotach budowlanych w oparciu o analizę bilansu roboczych spółdzielni,
5) organizowanie pomocy dla spółdzielni produkcyjnych w transporcie materiałów budowlanych,
6) dokonywanie rozliczeń ostatecznych między spółdzielniami produkcyjnymi a przedsiębiorstwami za roboty i usługi w zakresie realizacji robót budowlanych,
7) prowadzenie ewidencji i typowanie przewidzianych do odbudowy zagród akcji osiedleńczej,
8) zbieranie, opiniowanie i referowanie na posiedzeniach Powiatowej Komisji Kredytów Budownictwa Wiejskiego podań indywidualnych rolników o pomoc na odbudowę zagród,
9) ustalanie rzeczowego planu inwestycyjnego na odcinku odbudowy zagród gospodarstw indywidualnych w ramach otrzymanych limitów,
10) organizowanie pomocy sąsiedzkiej przy zwózce materiałów budowlanych na odbudowę zagród w mało i średniorolnych gospodarstwach,
11) kontrola postępu realizacji planu inwestycyjnego na odcinku budownictwa wiejskiego,
12) prowadzenie wg ustalonych wzorów sprawozdawczości inwestycyjnej,
13) prowadzenie ewidencji przeszkolonych kadr budowlanych w spółdzielniach produkcyjnych,

§ 8. Do zakresu działania Wydziałów Rolnictwa i Leśnictwa Prezydiów Wojewódzkich Rad Narodowych należy:

1) rozdział na powiaty kredytów planu inwestycyjnego w ramach uzyskanego limitu w oparciu o plan potrzeb terenowych na odcinku budownictwa wiejskiego,
2) rozpatrywanie i zatwierdzanie wniosków inwestycyjnych i pomocniczych spółdzielni produkcyjnych,
3) rozpatrywanie i zatwierdzanie terenowych planów odbudowy zagród indywidualnych rolników,
4) prowadzenie akcji popularyzacyjnej w kierunku jak najszerszego wykorzystania w budownictwie wiejskim materiałów miejscowych,
5) uruchomienie środków finansowych i materiałowych na realizację ustalonych planów inwestycyjnych ,
6) kontrola postępu i dopilnowywanie realizacji planu inwestycyjnego,
7) organizowanie akcji szkolenia teoretycznego członków spółdzielni produkcyjnych, przeszkolonych praktycznie w rzemiośle budowlanym i prowadzenie zbiorczej statystyki przeszkolonych kadr,
8) inicjowanie akcji tworzenia w spółdzielniach produkcyjnych brygad budowlanych,
9) prowadzenie zbiorczej sprawozdawczości inwestycyjnej z zakresu zagadnień budownictwa wiejskiego.

§ 9. Do zakresu działania Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych należy:

1) planowanie programu wykonawstwa,
2) stawianie do dyspozycji spółdzielni produkcyjnych własnych sił technicznych dla opracowywania uproszczonej dokumentacji technicznej na planowane przez spółdzielnie roboty budowlane,
3) przyjmowanie i realizowanie zleceń spółdzielni produkcyjnych na:
   a) sporządzanie zestawień i specyfikacji do zamówień materiałów budowlanych w wypadku wykonywania robót całkowicie lub częściowo systemu zleconym lub prowadzenie kierownictwa robót,
   b) delegowanie na podstawie umów ze spółdzelniami, na prowadzone przez nie roboty budowlane, personelu technicznego i robotników fachowych,
   c) organizowanie produkcji półfabrykatów i elementów prefabrykowanych dla budownictwa wiejskiego oraz produkcji materiałów budowlanych z surowców miejscowych na placach budowy w spółdzielniach produkcyjnych, przy wykorzystaniu sił roboczych spółdzielni,
   d) szkolenie praktyczne członków spółdzielni produkcyjnych, na rzemieślników budowlanych,
   e) prowadzenie instruktażu i udzielanie pomocy fachowej spółdzielniom produkcyjnym przy organizowaniu przez nie robót budowlanych systemem gospodarczym,
4) branie udziału w inwentaryzacji budynków zleconych im do odbudowy.

§ 10. Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Minister Budownictwa Miast i Osiedli **R. Piotrowski**	Minister Rolnictwa i Reform Rolnych **Jan Dąb Kocioł**

8.

ZARZĄDZENIE Nr 6

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 28 lutego 1951 r.

L. Dz. III/2/1552/51

w sprawie zasad działalności i organizacji wydziałów produkcji.

Narastające corocznie zadania wykonawstwa budowlanego stawiają jako podstawowe zagadnienia przed aparatem kierowniczym budownictwa konieczność dalszego usprawnienia jego działalności.

Dla umożliwienia szybkiego i bezpośredniego oddziaływania na prace wszystkich szczebli aparatu produkcyjnego i administracyjnego, szybkiej ingerencji przy usuwaniu przeszkód i trudności na drodze do realizacji planów, oraz celem ma-

ksymalnego i właściwego wyzyskania istniejącego potencjału i rezerw ustala się podstawowe czynności wydziałów produkcji na następujących zasadach:

1) w Centralnych Zarządach Zjednoczeniach i Zarządach Budowlanych (K.G.R-ach) podstawowy zespół w ramach przyznanych etatów w wydziałach produkcji (robót) stanowią inspektorzy — dyspozytorzy.
2) Inspektorom — dyspozytorom należy powierzyć określoną ilość jednostek podległych nieprzekraczającą możliwości sprawnego wykonywania zadań interwencyjnych.
3) Podstawowe zadania inspektorów — dyspozytorów są następujące:
   a) Uzyskiwanie bieżących, aktualnych danych o toku i postępie realizacji zadań planu bieżącego ze specjalnym uwzględnieniem przeszkód i trudności wymagających pomocy i interwencji na wyższym szczeblu.
   b) Wydawanie w ramach uprawnień ustalonych przez Dyrektora Centralnego Zarządu (Zjednoczenia, Zarządu Budowlanego) doraźnych zarządzeń, celem usunięcia trudności środkami pozostającymi w dyspozycji, oraz podejmowaniem interwencji u władz zwierzchnich, lub w instytucjach współdziałających.
4) Inspektor-dyspozytor prowadzi bieżący dziennik spraw wymagających interwencji, oraz spraw, co do których osobiście wydał zarządzenia lub podjął inne kroki. Dziennik w ustalonych okresach czasu, winien być przedstawiony dyrektorowi właściwej jednostki do wglądu.
5) Stosownie do zadań należy wyznaczyć na inspektorów — dyspozytorów pracowników doświadczonych, odpowiedzialnych i energicznych.
6) Zaleca się do czasu wprowadzenia własnej łączności resortu, korzystanie z łączności telefonicznej w określonych porach dnia i wg. określonego terminarza, przyczym zaleca się wykorzystanie godzin wieczornych, dających gwarancję szybkości połączeń.
7) Centralne Zarządy wydadzą w terminie 10 dniowym szczegółowe instrukcje wykonawcze w myśl wytycznych zawartych w niniejszym zarządzeniu, których treść powinna być uzgodniona z Departamentem Planowania Ministerstwa.

Minister R. Piotrowski

9.

ZARZĄDZENIE Nr 7
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 21 lutego 1951 r.

w sprawie ustalenia listy jednostek gospodarczych, podległych Ministerstwu Budownictwa Miast i Osiedli, obowiązanych do zawierania umów generalnych na dostawę maszyn i urządzeń technicznych na rok 1951, terminu zawierania tych umów i ich rejestracji.

Znak: CZZ/2/5987/51

W związku z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 stycznia 1951 r. w sprawie ustalenia listy jednostek gospodarczych, obowiązanych do zawierania umów generalnych na dostawę maszyn i urządzeń technicznych na rok 1951, terminów zawierania umów i ich rejestracji oraz w sprawie zwolnienia od obowiązku zawierania umów planowych na dostawę tych artykułów (Monitor Polski Nr A-10, poz. 156) zarządza się co następuje:

§ 1. Umowy generalne na przedmioty wymienione w liście jednostek gospodarczych, obowiązanych do zawierania umów generalnych na rok 1951 w zakresie dostaw maszyn i urządzeń technicznych, stanowiącej załącznik do wyż. cytowanego zarządzenia Przewodniczącego P.K.P.G. zawrą odnośnie poz. 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 20, 21, 22, 23, 24 i 26 Centralny Zarząd Sprzętu i Mechanizacji Budownictwa Miejskiego w przypadkach gdy odnośne przedmioty przeznaczone są dla celów wykonawstwa budowlano-montażowego dla celów przemysłowej produkcji pomocniczej oraz dla naprawy sprzętu i maszyn, a Centralne Zarządy Budownictwa Miejskiego w przypadkach, gdy przedmioty te przewidziane są jako stałe urządzenia wznoszonych budynków.

§ 2. Umowę generalną na maszyny do przerobu minerałów (poz. 17 listy) zawrze Centralny Zarząd Zakładów Prefabrykacji.

§ 3. Umowy generalne powinny być zawarte do dnia 28 lutego 1951 r.

§ 4. Przy zawieraniu umów generalnych należy ściśle stosować się do wyżej cytowanego zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Minister w/z St. Pietrusiewicz

10.

ZARZĄDZENIE Nr 9
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 15 lutego 1951 r.

w sprawie oszczędnego używania terpentyny.

(L. dz. IV/1/1316/51 r.)

Celem oszczędnego i racjonalnego używania terpentyny jako rozpuszczalnika farb i lakierów przy robotach malarskich zarządza się stosowanie załączonych „wytycznych oszczędnego używania terpentyny".

1. Centralne Zarządy Budownictwa Miejskiego przedłożą Centralnemu Zarządowi Zaopatrzenia sprawozdanie z uzyskanych oszczędności w zużyciu terpentyny w terminie do dnia 20 marca 1951 r.
2. Sprawozdanie powinno obejmować ilości wagowe oraz % uzyskanych oszczędności drogą:
   a) redukcji dotychczasowych norm zużycia,
   b) zastąpienia terpentyny benzyną i innymi rozpuszczalnikami.
3. Zarządzenie wchodzi w życie z dn. 20.II.51.

Minister R. Piotrowski

Wytyczne oszczędnego używania terpentyny.

1. Farby, lakiery i emalie, sporządzane na olejach zagęszczonych (polipokostach) należy rozcieńczać przy malowaniu rozpuszczalnikiem „18" Nr stat. GUS 82378/N Wykazu P.K.P.G. — 19 — 2283 Gr XXIII) rozprowadzanym przez Biuro Sprzedaży Farb i Lakierów, lub benzyną lakową.
   Nie należy stosować benzyny zwykłej, lotniczej lub motorowej ze względu na dużą lotność tych materiałów.
2. W przypadkach malowania sposobem natryskowym, należy stosować jako rozpuszczalnik benzynę lakową, która nie wywołuje matowienia.
3. Rozcieńczanie barwin terpentyną przy malowaniu może być dokonywane tylko przy stosowaniu ostatniego pokrycia i tylko w granicach nieprzekraczalnych 5%. W tym przypadku zamiast terpentyny żywicznej, należy stosować terpentynę drzewną otrzymaną drogą ekstracji karpiny, lub suchej destylacji pni sosny, o ile terpentyna ta jest należycie oczyszczona, t.j. nie wykazuje odczynu kwaśnego.
4. Przy gruntowaniu żelaza należy używać do rozcieńczania farb miniowych rozpuszczalnika określonego w pkt 1.
5. Użycie terpentyny należy ograniczyć do wyrobu kitów malarskich i mas zacierowych. Na 100 jednostek użytych materiałów do wyrobu kitów lakierowych, dopuszczalna ilość terpentyny wynosi od 1 do 3, zaś dla mas zacierowych od 25 — 30 jednostek.
6. Po usunięciu rdzy z przedmiotów metalowych należy je przed zagruntowaniem wycierać szmatą zmoczoną w benzynie lakowej, a nie jak dodychczas w terpentynie.

11.

ZARZĄDZENIE Nr 10
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 28 lutego 1951 r.

w sprawie pokrycia zwiększonych kosztów zimowych robót budowlanych

(L. dz. D.IV/2/139/31)

W wykonaniu uchwały Prezydium Rządu z dnia 23 grudnia 1950 r. w sprawie budownictwa zimowego zarządza się, co następuje:

1. Zwiększone koszty robót budowlanych, wykonywanych w warunkach zimowych należy ujmować wg grup dostosowanych do źródeł pokrycia i rozliczeń w sposób niżej podany:

Koszt własnych inwestycji przedsiębiorstw dla robót zimowych.

2. Do grupy własnych inwestycji przedsiębiorstw należy zaliczyć sprzęt i urządzenia zwiększające wartość majątku stałego względnie stanowiącego pierwsze wypo-

sażenie przedsąębiorstw do wykonania robót zimowych, a mianowicie:
1) urządzenia do ogrzewania pomieszczeń jak piece koksowe, piece węglowe i t.p.
2) urządzenia do podgrzewania wody i kruszywa do zapraw i betonu,
3) urządzenia do elektrycznego nagrzewania elementów konstrukcyjnych bezpośrednio po wykonaniu,
4) przenośne cieplaki,
5) specjalne ocieplane taczki,
6) płyty izolacyjne i inne zabezpieczenia przed mrozem,
7) dodatkowe instalacje wodociągowe i elektryczne dla robót zimowych,
8) specjalne urządzenia przeciwpożarowe.

3. Koszty własnych inwestycji przedsiębiorstw dla robót zimowych należy rozliczać w trybie przewidzianym dla tego typu inwestycji.

Koszt robót i materiałów pomocniczych.

4. Do robót i materiałów pomocniczych związanych z wykonawstwem robót budowlanych w warunkach zimowych należy zaliczać: koszt amortyzacji urządzeń pomocniczych i ich obsługi oraz dodatkowe zużycie materiałów i robocizny a w tym:
1) podgrzewanie wody i kruszywa,
2) ogrzewanie pomieszczeń,
3) ogrzewanie elementów konstrukcyjnych po wykonaniu,
4) ochrona przed mrozem świeżo wykonanych elementów konstrukcyjnych,
5) domieszki do zapraw i betonów,
6) większe zużycie materiałów i związanej z tym robocizny niż to wynika z norm,
7) uprzątanie śniegu, posypywanie piaskiem zlodowaciałych dróg, pomostów i t.p.,
8) ciepłą odzież dla robotników stale zatrudnionych przy robotach zewnętrznych,
9) inne materiały i roboty pomocnicze.

5. Koszty robót i materiałów pomocniczych związane z wykonaniem budowy w warunkach zimowych w okresie od dn. 1 stycznia do dnia 31 marca 1951 r. należy podawać w warunkach przejściowych w formie procentowych dodatków wg załączonej tabeli.

6. Koszty robót i materiałów pomocniczych związanych z wykonaniem budowy w warunkach zimowych będą pokrywane ze środków inwestycyjnych budowy.

Minister R. Piotrowski

T a b e l a

procentowych dodatków do kosztu robót budowlanych wykonywanych w warunkach zimowych w okresie od 1 stycznia do 31 marca 1951 r.

L. p.	Rodzaj robót	dodatek %
1.	Roboty rozbiórkowe, ziemne, wiertnicze, torowe i nawierzchnie drogowe układane na sucho (bez zapraw)	4,0
2.	Roboty faszynowe i wiklinowe,	4,0
3.	Urządzenie placu budowy.	4,6
4.	Roboty murowe — zewnętrzne,	12,9
	— wewnętrzne.	5,5
5.	Roboty betonowe i żelbetowe — zewnętrzne,	15,3
	— wewnętrzne.	6,5
6.	Konstrukcje drewniane w tym roboty stolarskie — wewnętrzne	0,8
	— zewnętrzne	2,3
7.	Konstrukcje stalowe i roboty ślusarsko-kowalskie — zewnętrzne	3,8
	— wewnętrzne	0,3
8.	Pokrycia dachowe papa na lepik oraz izolacje i nawierzchnie asfaltowe — zewnętrzne	20.8
	— wewnętrzne	1,8
9.	Inne pokrycia dachowe	2,6
10.	Roboty szklarskie	0,3
11.	Roboty tynkarskie	5,5
12.	Roboty zduńskie	2.5
13.	Roboty malarskie	1.5
14.	Roboty instal. sanitarnych — zewnętrzne	3,3
	— wewnętrzne	0,3
15.	Roboty instalacji elektrycznych — zewnętrzne	2,3
	— wewnętrzne	0,3

Uwaga:
Dodatek procentowy dla konstrukcji mieszanych oblicza się z uwzględnieniem procentowego udziału poszczególnych rodzajów robót.

12.

ZARZĄDZENIE Nr 12
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 3 marca 1951 r.

w sprawie zasad i trybu postępowania przy ustalaniu i odpisywaniu na straty niezawinionych niedoborów lub ubytków, stwierdzonych w związku z inwentaryzacją (spisami z natury) składników majątkowych na dzień 31 grudnia 1950 r. w przedsiębiorstwach, podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli.

(L. dz. D.VII/4/1212/51)

W związku z rozdziałem VII pkt. 5 („Kontrola spisów z natury") instrukcji Nr 8/F/50, stanowiącej załącznik do zarządzenia Ministra Budownictwa z dnia 7 listopada 1950 r. w sprawie inwentaryzacji oraz prac przygotowawczych do zamknięć rachunkowych za 1950 r. w przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Budownictwa — L. dz. D.VII/4/8371 50 Dz. Urz. Min. Budown. Nr 15, poz. 178) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za niezawiniony niedobór lub ubytek składników majątkowych uważa się ujemne rozbieżności (różnice) pomiędzy książkowymi i rzeczywistymi pozostałościami składników majątkowych na dzień 31 grudnia 1950 r., stwierdzone na podstawie porównania zapasów książkowych ze spisami z natury, jeśli bezpornie zostało stwierdzone (§§ 5 — 7):
1) że ujawnione niedobory lub ubytki (straty) nie zostały wywołane:
niedbałym ustosunkowaniem się poszczególnych pracowników do obowiązków służbowych, niedbałym albo niegospodarnym przechowywaniem powierzonego im mienia, nadużyciami itp., lecz
2) że są one następstwem t. zw. „normalnych różnic" (§ 2).

§ 2. Do „normalnych różnic" (§ 1 p. 2) zalicza się:
1) „naturalne ubytki" — straty, spowodowane zmniejszeniem się początkowej wagi (wzgl. objętości) materiałów i towarów na skutek:
a) wyschnięcia — (strata części wagi z powodu wyparowania w czasie przechowywania części wilgoci zawartej w materiale lub towarze),
b) zwietrzenia — (zmniejszenie wagi materiałów posiadających kruchą konsystencję — nietrwałą spoistość na skutek ubytku pewnych substancji z powodu wyparowania,
c) wycieku — (zmniejszenia ilości materiałów płynnych lub półpłynnych, spowodowane przesączaniem się przez szczeliny i otwory opakowania lub też na wskroś opakowania),
d) przetrząsania — (zmniejszenie wagi lub objętości materiałów sypkich, spowodowane rozpylaniem i rozdrabianiem w czasie załadowania, wyładowania, przesuwanie i wstrząsów podczas przechowywania).
e) przylepiania — (zmniejszenie wagi towarów lepkich spowodowane przylepianiem się ich do ścian opakowania,
w rozmiarach uzasadnionych w danej branży zarówno technologicznie, jak też uzyskanymi doświadczeniami (§ 3);
2) psucie się materiałów i towarów bez winy materialnie odpowiedzialnych osób;
3) niedobory przy jednoczesnych nadwyżkach jednolitych przedmiotów;
4) niedobory i nadwyżki materiałów w zwałach, które w poszczególnych przypadkach rozchoduje się w przybliżeniu bez dokładnego obliczenia wagi czy miary (piasek, żwir, wapno, alabaster i niektóre rodzaje małowartościowe paliwa);
5) inne analogiczne niedobory.

§ 3. 1. Rozmiar „naturalnego ubytku" przy magazynowaniu oblicza się według formuły:

$$X = z. t. n.,$$

w której
X = poszukiwany rozmiar ubytku materiałowego w procentach,
z = przeciętna ilość zapasu (przychodu) w danym okresie magazynowania,
t = przeciętny okres magazynowania materiału,
n = dzienny rozmiar (norma) ubytku w procentach.

2. Przeciętną ilość zapasu materiału w magazynie (= prezciętny przychód) — „z" — oblicza się jako i l o r a z, w którym d z i e l n ą jest suma zapasów danego materiału na początku okresu obrachunkowego (z bilansu otwarcia) i na koniec każdego miesiąca, z tym, że przy sumowaniu początkowy (z bilansu otwarcia) i końcowy (w ostatnim dniu okresu obrachunkowego) zapas uwzględnia się tylko w połowie ilości (wagi), a d z i e l n i k i e m — ilość miesięcy magazynowania.

P r z y k ł a d: Zapasy materiału A w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia wynosiły:

	Faktyczny zapas w/g kartoteki		Ilość przyjęta do obrachunku
1 stycznia 50 r. (Saldo z bil. otw.)	1200	(1200:2)	600
31 „ „	1000		1000
28 lutego „	1000		1000
31 marca „	800		800
30 kwietnia „	700		700
31 maja „	700		700
30 czerwca „	800		800
31 lipca „	1000		1000
31 sierpnia „	1000		1000
30 września „	1400		1400
31 październ.	1600		1600
30 listopada „	2500		2500
31 grudnia „ (saldo do bil. zamkn.)	2200	(2200:2)	1100
R a z e m	15900		14200

Przeciętna ilość zapasu materiałowego w r. 1950 wynosiła zatem:

$$z = 14.200 : 12 = 1183.$$

3. Przeciętny okres magazynowania w dniach „t" — oblicza się jako i l o r a z, w którym d z i e l n ą jest i l o c z y n: przeciętnej liczby zapasu materiałowego (ust. 2) oraz ilości dni okresu obliczeniowego, a d z i e l n i k i e m — połowa sumy przeciętnego przychodu (= przeciętnego zapasu) i przeciętnego rozchodu materiału (oblicza się podobnie jak przeciętny zapas).

P r z y k ł a d: Jeżeli, jak wyżej (ust. 2), obrót w ciągu 1950 r. stanowił 14.200 po stronie przychodu i np. 10.000 po stronie rozchodu, to przeciętny okres magazynowania:

$$t = \frac{1183 \times 360}{(14200 + 10000) : 2} = 35 \text{ dni}$$

4. Dzienny rozmiar (normę) ubytku w procentach — „n" — oblicza się jako i l o r a z, w którym d z i e l n ą jest miarodajny w danej branży rozmiar ubytku (w procentach) danego materiału lub towaru (§ 2 ust. 1) a d z i e l n i k i e m — ilość dni, dla których dany rozmiar (norma) ubytku jest uzasadniony (okres rozmiaru w dniach).

P r z y k ł a d: Jeżeli dla materiału A rozmiar (norma) ubytku w procentach stanowi np. 2% za okres 10 miesięcy magazynowania, to dzienny rozmiar (norma) ubytku:

$$n = \frac{2}{100} : 300 = \frac{2}{30000}$$

5. Stosownie do padanych wyżej w ust. 2, 3 i 4 przykładów, poszukiwany rozmiar ubytku materiałowego w procentach dla materiału A wynosi:

$$X = z.t.n. = 1183 \times 35 \times \frac{2}{30000.} = 2{,}76\%$$

6. Rozmiary ubytku w rozumieniu § 2 ust. 1 powinny uwzględniać nie tylko miejsce przechowywania i rodzaj opakowania ale także pory roku i okres przechowywania, gdyż np.: cement, alabaster, gips, klej stolarski — podlegają naturalnemu ubytkowi przez cały rok, t.j. przez 12 miesięcy, natomiast nafta, farby suche, asfalt, terpentyna itd. — tylko w ciągu okresu letniego, t.j. przez 6 miesięcy,

7. Przedsiębiorstwa, które nie posiadają własnych należycie uzasadnionych technologicznie i uzyskanymi doświadczeniami norm naturalnego ubytku poszczególnych materiałów lub towarów, mogą wykorzystać — jako orientacyjne — normy, podane w załączniku do niniejszego zarządzenia, z tym, że:

1) okresy magazynowania materiałów, wskazane w załączniku do niniejszego zarządzenia, są okresami maksymalnymi, podczas których może powstać naturalny ubytek materiału;
2) magazynowanie materiału w czasie okresu dłuższego od wskazanego w załączniku nie może być powodem do zwiększenia wskazanej normy,
3) wskazana w załączniku norma dla pewnej pory roku (zima, lato itd.) oznacza, że w innej porze roku naturalny ubytek nie jest przewidziany;
4) korzystanie z norm naturalnego ubytku, podanych w załączniku, nie obowiązuje do bezwzględnego stosowania go do wszystkich materiałów i paliwa zamieszczonych w załączniku, lecz tylko w tych przypadkach, gdy ubytek nie może być uzasadniony innymi przyczynami.

8. Zastosowanie norm naturalnego ubytku wyższych od wskazanych w załączniku, o którym mowa w poprzednim ustępie, należy odpowiednio uzasadnić w protokóle (§ 4).

§ 4. 1. Do zakwalifikowania niedoboru lub ubytku, jako niezawinionego (§ 1), jest obowiązana główna komisja inwentaryzacyjna, działająca na podstawie powołanego na wstępie zarządzenia Ministra Budownictwa z dnia 7 listopada 1950 r. (Dz. Urz. Min. Bud. Nr 15, poz. 178). W związku z tym dyrektorzy (kierownicy) poszczególnych przedsiębiorstw obowiązani są czynić wszelkie ułatwienia głównej komisji inwentaryzacyjnej w celu prawidłowego i terminowego wykonania nałożonych na nią zadań.

2. Dla należytego ustalenia charakteru ujawnionych niedoborów lub ubytków główna komisja inwentaryzacyjna jest obowiązana zażądać odpowiednich wyjaśnień na piśmie od osób odpowiedzialnych za przechowywanie poszczególnych składników majątkowych oraz rozpatrzyć je, mając na względzie należytą ochronę własności socjalistycznej.

3. Wszystkie wnioski, propozycje i decyzje w sprawie niezawinionych niedoborów i ubytków główna komisja inwentaryzacyjna sporządza w formie protokółów, które podlegają zatwierdzeniu w trybie, ustalonym w dalszych paragrafach niniejszej instrukcji w protokóle, którego załączniki powinny stanowić wyjaśnienia, o których mowa w poprzednim ustępie, należy podać w szczególności: rodzaj, ilość (wagę), wartość i stosunek procentowy (ilości i wartości) niedoboru lub ubytku — do przeciętnej sumy przychodu (§ 3 ust. 2) poszczególnych materiałów i towarów oraz stwierdzić wyraźnie, że zdaniem głównej komisji inwentaryzacyjnej — ujawniony niedobór lub ubytek może być uznany i dlaczego za niezawiniony w rozumieniu § 1.

§ 5. 1. Protokóły głównej komisji inwentaryzacyjnej, o których mowa w § 4, dotyczące środków obrotowych, podlegają zatwierdzeniu:

a) w przypadku, gdy niedobór lub ubytek nie przekracza norm orientacyjnych, podanych w załączniku do niniejszego zarządzenia,
przez dyrektora (kierownika) przedsiębiorstwa;
b) w przypadku natomiast, gdy niedobór lub ubytek przekracza normy orientacyjne, podane w załączniku do niniejszego zarządzenia, lub gdy załącznik ten nie podaje norm orientacyjnych,
— w następującym trybie:

1) gdy wartość niedoboru lub ubytku poszczególnego materiału lub towaru nie przekracza złotych 150 sto pięćdziesiąt) — przez dyrektora (kierownika) przedsiębiorstwa;
2) gdy wartość niedoboru lub ubytku poszczególnego materiału lub towaru waha się w granicach od zł. 150 (sto pięćdziesiąt) do 1.000 (jeden tysiąc) — przez dyrektora (kierownika) przedsiębiorstwa z tym, że decyzję jego przedkłada się w odpisie do wiadomości jednostce nadrzędnej, która ma prawo ją uchylić — nie później jednak niż w ciągu dni 7-miu od daty przedłożenia decyzji;
3) gdy wartość niedoboru lub ubytku poszczególnego materiału lub towaru przekracza zł. 1000 (jeden tysiąc) — przez dyrektora (kierownika) jednostki nadrzędnej z tym, że decyzję jego przedkłada się w odpisie do wiadomości właściwemu centralnemu zarządowi (lub jednostce równorzędnej), który ma prawo ją uchylić — nie później jednak niż w ciągu dni 7-miu od daty przedłożenia decyzji.

2. Wartość niedoboru lub ubytku, przekraczającą dopuszczalne rozmiary (§ 3), należy uważać za zawinioną i postąpić zgodnie z przepisem rozdziału VII pkt. 5 instrukcji Nr 8/F/50 Ministerstwa Budownictwa z dnia 7.XI.1950 r. (Dz. Urz. Min. Bud. Nr 15, poz. 178).

§ 6. 1. W przypadku stwierdzenia przez główną komisję inwentaryzacyjną niezawinionych niedoborów środków t r w a ł y c h — dyrektor (kierownik) przedsiębiorstwa jest obowiązany zawiadomić bezzwłocznie swą bezpośrednią władzę nadrzędną, załączając do zawiadomienia odpis protokółu głównej komisji inwentaryzacyjnej (§ 4).

2. Natychmiast po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w poprzednim ustępie, władza nadrzędna powinna

wdrożyć odpowiednie dochodzenie i najpóźniej w ciągu jednego miesiąca od daty otrzymania do zatwierdzenia właściwemu centralnemu zarządowi (lub jednostce równorzędnej). Centralny Zarząd jest obowiązany wydać decyzję w ciągu dni 14-tu od daty otrzymania decyzji — wniosku z jednostki podległej oraz przesłać równocześnie odpis swej decyzji do wiadomości Departamentowi Finansowemu Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli. W decyzji swej centralny zarząd powinien wskazać sposób wyksięgowania stwierdzanego niedoboru środka trwałego, którego decyzja dotyczy.

§ 7. 1. Wartości środków obrotowych, co do których zostanie powzięta decyzja o odpisaniu z kont zapasowych na straty w trybie ustalonym w § 5 ust. 1 i 2, podlegają przeniesieniu z odpowiednich kont zapasowych na odpowiednie konta w grupie 20 z tym, że — w przypadku uchylenia przez jednostkę nadrzędną decyzji dyrektora (kierownika) przedsiębiorstwa — odpowiedni zapis (debet) grupa 20) podlega sprostowaniu przez przeniesienie wartości niedoboru lub ubytku na podgrupę 165 — „Inne należności i zobowiązania".

2. Wartości środków obrotowych, których odpisanie z kont zapasowych na straty uzależnione jest w myśl § 5 ust. 3—od decyzji jednostki nadrzędnej, podlegają wyksięgowaniu — do czasu wydania tej decyzji — z odpowiednich kont zapasowych na odpowiednie konto w podgrupie 169 — „Należności i zobowiązania wątpliwe". Po wydaniu decyzji przez jednostkę nadrzędną — kwoty, uznane za straty, przenoszone są z podgrupy 169 na odpowiednie konto w grupie 20.

3. Wartości środków trwałych, o których mowa w § 6, podlegają wyksięgowaniu — do czasu wydania decyzji przez centralny zarząd (lub jednostkę równorzędną — § 6 ust. 2) — z odpowiednich kont środków trwałych w klasie O na odpowiednie konta w podgrupie 169 — „należności i zobowiązania wątpliwe". Równocześnie na konta te podlegają wyksięgowaniu z odpowiednich kont grupy 07 wartości dotychczasowych odpisów na zużycie odnośnych środków trwałych.

§ 8. Odpisy decyzji, powziętych w trybie ustalonym w §§ 5 — 7, powinny być podane do wiadomości organowi kontroli wewnętrznej, właściwemu dla danego przedsiębiorstwa.

§ 9. 1. Centralne zarządy (względnie jednostki równorzędne) wydadzą polecenia podległym zjednoczeniom (względnie przedsiębiorstwom) sporządzenia i złożenia w terminie do dnia 1 maja 1951 r. Ministerstwu Budownictwa Miast i Osiedli (Departamentowi Finansowemu i Centralnemu Zarządowi Zaopatrzenia) wykazów tych materiałów lub towarów, co do których, przy sporządzaniu zamknięć rachunkowych za r. 1950, będą miały zastosowanie przepisy niniejszego zarządzenia.

2. W wykazach, o których mowa w poprzednim ustępie, należy podać:
1) nazwę i charakterystykę materiału (towaru),
2) faktyczny zapas materiału (towaru) w 1950 r. w/g kartoteki (§ 3 ust. 2 — przykład),
3) ilość przyjętą do obrachunku (§ 3 ust. 2 — przykład),
4) przeciętną ilość zapasu w magazynie — „z" (§ 3 ust. 2),
5) przeciętny okres magazynowania w dniach — „t" (§ 3 ust. 3),
6) rozmiar naturalnego ubytku przy magazynowaniu — „x" (§ 3 ust. 1).

§ 10. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Minister **R. Piotrowski**

Załącznik do zarządzenia Nr 12
Ministra Budownictwa Miast i Osiedli
z dnia 3 marca 1951 r. L.dz. D. VII/4/1212/51.

Lp.	Nazwa materiału	Rodzaj składu opakowania		Pora roku	Okres magazynowania w mies.	Norma ubytku naturalnego w %
1	2	3	4	5	6	7
1	Alabaster	zakryty	worki	c. rok	12	0,30
2	Asfalt	niezakryty	bez op.	lato	—	0,25
3	Azbest, wyroby azbest.	zakryty	,,	lato	—	0,75
4	Amoniak w kawałku	,,	beczki dr.	c. rok	6	0,3
5	Amoniak w proszku	,,	,,	c. rok	6	0,2
6	Benzyna lekka	zbiornik	,,	kwiecień — wrzesień	6	0,75
				październik — marzec	6	0,35
		piwnica	beczki żel.	kwiecień — wrzesień	6	0,85
		,,	,,	październik — marzec	6	0,50
6	Benzyna ciężka	zbniornik	,,	kwiecień — wrzesień	6	0,50
		,,	,,	październik — marzec	6	0,40
		piwnica	,,	kwiecień wrzesień	6	0,75
		,,	,,	październik — marzec	6	0,25
7	Biel cynkowa sucha	zakryty	beczki	c. rok	6	0,50
8	Boraks	,,	beczki dr.	,,	6	0,15
9	Cement	,,	worki	,,	—	1,0
10	Dziegieć	piwnica	beczki dr.	jesień i zima	3	0,75
11	Farby suche	zakryty	,,	lato	6	0,1
12	Farby tarte olejne	piwnica	,,	—	6	0,2
13	Gips	zakryty	worki	c. rok	12	0,3
14	Glina ogniotrwała	,,	bez opak.	,,	—	0,5
15	Gliceryna techniczna	piwnica	beczki dr.	,,	6	0,10
16	Grafit w proszku	zakryty	,,	lato	—	0,25
17	Gudron, pak. bitumy	piwnica	,,	wiosna i lato	3	2,0
18	Kalafonia	zakryty	,,	c. rok	3	0,20
19	Karton pap.	,,	—	lato	—	0,75
20	Klej stolarski i małarski	piwnica	worki	c. rok	6	0,08
21	Końce bawełniane	zakryty	juki	lato	—	1,0
22	Konopie czesane	,,	,,	c. rok	—	0,1
23	Lak asfaltowy	piwnica	butle			
			bańki	—	—	0,5
24	Lak spirytusowy	,,	,,	—	—	0,75
25	Mydło zielone	,,	beczki	—	—	0,5

1	2	3	4	5	6	7
26	Nafta	zbiornik		lato	6	0,2
				zima	6	0,1
27	Naftalina	zakryty	beczki	c. rok	6	0,3
28	Pakuły	,,	juki pras.	—	—	0,50
29	Parafina	,,	worki lub pudełka	c. rok	6	0,01
30	Płyty gumowe	piwnica	bez opak.	,,	2	0,10
31	Pokost naturalny	,,	beczki żel.	—	1	0,01
32	Paliwo	,,	butle - bańki			0,75
33	Siarczan żelaza i miedzi	zakryty	beczki dr.	—	—	0,25
34	Skóra twarda podeszwowa obcinki	piwnica	bez opak.	lato	—	0,3
35	Smoła drzewna	niezakr.	beczki dr.	zima i jesień	2	0,1
				wiosna i lato	2	1,0
36	Smoła gazowa	,,	,,	—	—	0,75
37	Soda kalcyn.	zakryty	beczki	c. rok	6	0,15
			worki	,,	6	0,25
38	Stearyna	,,	beczki dr.	,,	—	0,20
39	Szczeliwo talk.	bez opak.	zakryty	c. rok	—	1,0
40	Szmaty	zakryty	bez opak	lato	—	0,75
			juki	lato	—	0,50
41	Sznury i liny bielone	,,	—	lato	—	0,25
42	Sznury i liny impregnowane	,,	—	,,	—	0,50
43	Szpagat do Nr 4	,,	worki	,,	—	0,75
	Szpagat od Nr 6 do 15	,,	,,	,,	—	0,40
44	Dykatywy	piwnica	beczki dr.	c. rok	—	0,75
45	Terpetyna	,,	,,	lato	1	2,0
				to samo	2	3,0
				wiosna i jesień	1	1,5
				to samo	2	2,0
				zima	1	0,5
				to samo	2	0,7
46	Wapno nielasowane	zakryty	bez opak.	c. rok	12	0,1
47	Wazelina	piwnica	beczki dr.	lato	6	0,5
				zima	6	0,25
				blaszanki lato	6	0,20
				zima	6	0,10
48	Wyczeszki	zakryty	juki pras.	—	—	0,5

13.

OKÓLNIK Nr 2 MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 15 lutego 1951 r.

w sprawie uprawnień budowlanych osób, które uzyskały stopień inżyniera zawodowego na politechnikach krajowych lub wyższych szkołach zawodowych.

(L. dz. BA/4-16/51)

Przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. 1939 r. Nr 34, poz. 216) — normując rodzaj uprawnień w zakresie kierowania robotami budowlanymi i sporządzania projektów tych robót — w art. art. 361, 362 i 363 stanowią, iż uprawnienia z tych artykułów mogą być udzielone osobom posiadającym „wyższe wykształcenie techniczne, zakończone przepisami egzaminami, nabyte w jednej z państwowych politechnik w kraju".

Dekret z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 415) reorganizuje studia techniczne i stanowi, że uzyskanie zawodowego stopnia inżyniera na politechnikach krajowych lub wyższych szkołach zawodowych — jest dowodem posiadania wyższego wykształcenia praktycznego w wykonywanym zawodzie.

Wziąwszy pod uwagę rozwój idei szkolnictwa wyższego zawodowego oraz konieczność dysponowania uprawnionymi siłami technicznymi w okresie wykonania Planu Sześcioletniego, Ministerstwo będzie udzielało uprawnień do technicznego kierowania robotami budowlanymi osobom wyżej określonym narówni z absolwentami, o których mowa w art. art. 361, 362 i 363 prawa budowlanego.

Zainteresowanym należy udzielać wyjaśnień zgodnie z powyższą wykładnią ustaloną w porozumieniu z Ministrem Szkół Wyższych i Nauki.

Minister R. Piotrowski

14.

OKÓLNIK Nr 3 MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 19 lutego 1951 r.

w sprawie rekrutacji na Dwuletnie Studium Przygotowawcze do wyższych uczelni.

znak: BKd. 246/002083

Zadania wynikające z Planu 6-letniego wymagają poważnego zwiększenia kadr inteligencji pracującej o wysokich kwalifikacjach zawodowych. W celu umożliwienia młodym a zdolnym robotnikom i robotnicom ukończenia wyższych uczelni Towarzystwo Przygotowawczych Kursów Uniwersyteckich przeprowadza w roku bieżącym podobnie jak w latach ubiegłych rekrutacje na Dwuletnie Studium Przygotowawcze do Wyższych Uczelni. W związku z tym nakładam na Kierowników jednostek podległych Ministerstwu obowiązek zainteresowania się poruszoną sprawą, udzielenia pomocy i nawiązania ścisłej współpracy z Komisjami Werbunkowymi przy przeprowadzeniu na terenie poszczególnych zakładów pracy akcji rekrutacji kandydatów na Studium Przygotowawcze oraz ścisłego przestrzegania zleconych w niniejszym okólniku obowiązków i zadań, celem zapewnienia właściwego przebiegu tej akcji.

Kierownicy jednostek podległych Ministerstwu w porozumieniu z Podstaw. Organiz. Part. Pol. Zj. P. Rob. i organizacjami społecznymi działającymi na terenie tych jednostek dokonają wyboru Komisji w następującym składzie:

1) Przedstawiciel Podstaw. Organiz. Part. Pol. Zj. P. Rob.
2) Przedstawiciel Rady Zakładowej
3) Przedstawiciel Z.M.P.
4) Przedstawicielka Ligi Kobiet
5) Przedstawiciel Dyrektora Zakładu pracy
6) Przedstawiciel Wydziału Personalnego.

Zadania Komisji na szczeblu zakładów pracy polegają na:

1). wyznaczeniu kandydatów na Studium Przygotowawczego spośród najlepszych i najzdolniejszych robotników

i robotnic, a przede wszystkiem przodowników i przodownic pracy oraz racjonalizatorów pracy, zasługujących na awans społeczny.
2. przeprowadzenie wstępnej selekcji kandydatów,
3. zebranie życiorysów kandydatów, opinii dyrekcji zakładu pracy opinii jednej lub więcej organizacji społecznych oraz wydanie opinii o kandydacie,
4. przesłanie personaliów (życiorysu, opinii i świadectw szkolnych) do Powiatowej Komisji Kwalifikacyjnej.

Kandydaci typowani przez Komisję powinni odpowiadać następującym wymogom:
1. wiek od lat 16 do 27, w wyjątkowych przypadkach górna granica wieku może być przekroczona,
2. wykształcenie nie niższe od 6 klas szkoły podstawowej,
3. bezpośredni udział w pracy produkcyjnej, co najmniej od roku.

Podkreślam, że werbunku nie wolno przeprowadzać czysto mechanicznie, rekrutacja musi być dokonana w pełnym zrozumieniu politycznego i ideologicznego znaczenia studiów przygotowawczych, dlatego też przy wyborze kandydatów musi być wysuwana najlepsza, wyróżniająca się w produkcji młodzież robotnicza.

Nie wolno w tych przypadkach popełniać błędu, polegającego na wadliwej interpretacji zmierzającej do ochrony dobra produkcji przez typowanie na studia przygotowawcze jednostek mniej cennych.

Komisje działające na terenie zakładów pracy skierują wnioski do powiatowych komisji kwalifikacyjnych, które przeprowadzają przegląd wniosków, a następnie Wojewódzkie Komisje Kwalifikacyjne ustalą ostateczną listę kandydatów do egzaminów.

Kandydaci wyznaczeni przez Wojewódzkie komisje kwalifikacyjne zostaną wezwani do stawienia się na kurs selekcyjny, który odbędzie się od dnia 16-go do 30-go sierpnia 1951 r.

Wszyscy zakwalifikowani otrzymają od Dyrekcji Studiów Przygotowawczych materiał, określający niezbędny zasób wiadomości do wstąpienia na Studium i powinni przygotować się metodą korespondencyjną do kursu selekcyjnego.

Warunkiem przyjęcia na studia jest uzyskanie co najmniej dostatecznej oceny na egzaminie selekcyjnym.

Towarzystwo Przygotowawczych Kursów Uniwersyteckich zapewni kandydatom przebywającym na kursie selekcyjnym pokrycie kosztów wyżywienia i noclegu, oraz wypłacać będzie kwotę 10 zł. dziennie dla kandydatów posiadających na utrzymaniu rodzinę.

Pracownicy zakwalifikowani przez Komisję Kwalifikacyjną na Studia Przygotowawcze mają zapewnioną bursę z całkowitym bezpłatnym wyżywieniem, pomoc lekarską, zachowują prawo do świadczeń chorobowych i zasiłków rodzinnych dla rodzin (żona, dzieci) z tytułu ubezpieczenia ich w miejscu poprzedniej pracy, otrzymują stypendium w wysokości 150 zł. miesięcznie wypłacane przez 10 miesięcy w ciągu okresu nauki na Studium (2 lata). W okresie ferii letnich i zimowych mają zapewniony pobyt na obozach oraz w domach wypoczynkowych i leczniczych.

Ponadto słuchacze studium otrzymują odzież w ramach pomocy specjalnej a także częściowo podręczniki szkolne i pomoce naukowe. Wykonanie postanowień niniejszego okólnika polecam Dyrektorom Centralnych Zarządów, którzy odpowiedzialni są za:
1) prawidłowy przebieg akcji rekrutacji, którą należy ukończyć do dnia 20 marca 1951 r.,
2) nadesłanie zbiorczych meldunków z przebiegu rekrutacji do dnia 25 marca 1951 r.,
3) udzielenie kandydatom udającym się na kurs selekcyjny bezpłatnego urlopu na okres potwierdzony zaświadczeniem terenowo właściwej Dyrekcji Studium Przygotowawczego,
4) zwrot kosztów podróży kandydatów do siedziby Dyrekcji Studium Przygotowawczego i z powrotem (tak jak w wyjeździe służbowym),
5) umożliwienie pracownikom wyznaczonym na studia Przygotowawcze przez Woj. Komisję Kwalifikacyjną wykorzystanie należnego im ustawowo urlopu wypoczynkowego w terminie do dnia 1. VIII. 1951 r.

Minister J. Żakowski

15.

OKÓLNIK Nr 4
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI
z dnia 24 lutego 1951 r.

w sprawie sprawozdawczości operatywnej
(L. dz. D. III/6/1671/51)

Celem uzyskania należytych informacji dla oceny stanu realizacji planu i działalności gospodarczej przedsiębiorstw budowlano-montażowych poleca się wprowadzenie półmiesięcznej uproszczonej sprawozdawczości.

Sprawozdawczość powyższa ma na celu uzyskanie aktualnych liczb, dotyczących węzłowych wskaźników, osiągniętych w okresie sprawozdawczym.

W porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego ustalono, że przedmiotem sprawozdawczości będzie uzyskanie następujących wskaźników, oznaczonych niżej podanymi literami:

A — przerób (wartość produkcji) w zasadzie wg. rachunków przejściowych i ostatecznych z doliczeniem wartości wbudowanych materiałów zleceniodawcy.
W wyjątkowych przypadkach można ustalić przerób na podstawie stwierdzeń protokólarnych.

A1 — % wykonania miesięcznego planu produkcji.
Pozycję tę należy podawać tylko z budowy i Zarządów Budów — do Zjednoczeń.

B — ilość metrów sześciennych obiektów oddanych do użytku.
Za datę oddania do użytku uważa się datę pisemnego zgłoszenia zleceniodawcy przez przedsiębiorstwo zdatności obiektu lub jego części do użytku.

C — ilość oddanych do użytku metrów sześciennych budownictwa mieszkaniowego. (Ilość ta stanowi część składową wskaźnika B).

D — ilość przepracowanych robotniko-godzin robotników produkcyjnych w produkcji podstawowej (w setkach robotniko-godzin).

E — ilość przepracowanych robotniko-godzin wszystkich pracowników fizycznych w produkcji podstawowej w setkach rob.-godzin (z wyłączeniem produkcji pomocniczej).
W pozycji tej nie należy podawać pracowników fizycznych grupy pozaprodukcyjnej (ambulatoria, przedszkola, akcja socjalna itp., których nie uwzględnia się przy obliczaniu wydajności).

F — stan zatrudnienia na ostatni dzień okresu sprawozdawczego pracowników fizycznych w produkcji podstawowej. Kryteria obowiązują identyczne jak przy poz. E.

Sprawozdawczość obejmuje okres półmiesięczny (od 1 do 15 i od 16 do ostatniego dnia miesiąca włącznie).

Jednostki składające sprawozdanie winny przesyłać dane za ubiegły okres sprawozdawczy w następujących dniach każdego miesiąca:
a) Budowy do Zarządu Budów 4-go i 18-go
b) Zarząd Budów do Zjednoczenia 6-go i 20-go
c) Zjednoczenie do Centralnego Zarządu 7-go i 21-go
d) Centralny Zarząd do Departamentu Planowania 8-go i 22-go
e) Departament Planowania przedkłada Ob. Ministrowi zbiorcze zestawienie z wnioskami 11-go i 25-go.

Kierownicy jednostek składających sprawozdania odpowiedzialni są za właściwe ich sporządzania i prawdziwość danych, które powinny odzwierciadlać stan rzeczywisty i nie wykazywać istotnych odchyleń od późniejszych materiałów statystycznych.

Przy zestawianiu danych sprawozdawczych na każdym szczeblu powinna być przeprowadzona analiza sprawozdań dostarczonych przez jednostki podległe i w terminie dwudniowym wyciągnięte wnioski i wskazane środki względnie podjęte decyzje zmierzające do usunięcia zarysowujących się trudności i niedociągnięć.

Przy analizie należy wyprowadzić dodatkowe wskaźniki i poddać ocenie wyniki produkcyjne na odcinku wykonania planu, a w szczególności wskaźnik produkcji na 1 rob. godz., stosunek ogólnej ilości zatrudnionych do ilości robotników produkcyjnych itp.

Na szczeblu Ministerstwa otrzymane z terenu materiały sprawozdawcze z okresu miesięcznego będą przedmiotem obrad Kolegium Ministerstwa przy udziale Naczelnych Dyrektorów Centralnych Zarządów — po czym zostaną ewentualnie wydane zarządzenia wewnętrzne ustalające niezbędne środki usprawniające.

Ewentualne zarządzenia w związku ze sprawozdaniem za pierwszą połowę miesiąca będą wydawane najdalej 28-go danego miesiąca — na podstawie decyzji Ministra.

Ustala się następujący system łączności pomiędzy poszczególnymi ogniwami organizacyjnymi:
a) kierownictwa robót przesyłają dane do Zarządu Budów przez gońca lub telefonicznie,

b) Zarządy Budów przesyłają dane do Zjednoczenia przez gońca lub telefonicznie.
c) Zjednoczenia przesyłają dane do Centralnego Zarządu (z wyjątkiem CZ-Warszawy) zasadniczo telegraficznie.
d) Centralny Zarząd przesyła bezpośrednio dane do Departamentu Planowania.

Dla danych przesyłanych z budów zastrzeżonych jako tajne należy stosować obowiązujące co do tajności przepisy. W zbiorczych sprawozdaniach nie operujących poszczególnymi budowami zastrzeżenie co do tajności nie obowiązuje.

Sprawozdawczość uproszczona wchodzi w życie z dniem 1 marca 1951 r.

Pierwsze sprawozdanie obejmuje wyjątkowo okres całego miesiąca lutego 1951.

Wykonanie okólnika poleca się Naczelnym Dyrektorom Centralnych Zarządów Budownictwa Miejskiego.

Minister R. Piotrowski

16.

OKÓLNIK Nr 5
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 7 marca 1951 r.

w sprawie racjonalnej i oszczędnej gospodarki paliwami stałymi.

(L. dz. CZZBM/142/6342/51)

Ze względu na konieczność uzyskania jak największych oszczędności w zużyciu oraz w celu jak najracjonalniejszego stosowania różnorodnych gatunków paliw stałych, polecam ścisłe stosowanie poniższych zasad:

1. Za racjonalną i oszczędną gospodarkę paliwami stałymi w Centralnych Zarządach Budownictwa Miejskiego czynię osobiście odpowiedzialnymi Naczelnych Dyrektorów.
2. Dyrektorzy Naczelni Centralnych Zarządów Budownictwa Miejskiego oraz Dyrektorzy wszystkich Zjednoczeń i Zakładów wyznaczą pracowników, którzy będą czuwali nad racjonalną i oszczędną gospodarką paliwami stałymi.
3. Centralne Zarządy w terminie do dnia 10 marca rb. podadzą do Centralnego Zarządu Zaopatrzenia wykaz pracowników sprawujących nadzór nad racjonalną i oszczędną gospodarką paliwami stałymi w poszczególnych Centralnych Zarządach, Zjednoczeniach i Zakładach.
4. Dyrektorzy Naczelni Centralnych Zarządów zlecą skontrolowanie celowości zużycia przydzielonego opału przemysłowego. Wyniki kontroli z uwzględnieniem zużycia w/w opału na cele budowlano-montażowe i administracyjne, polecam podać Centralnemu Zarządowi Zaopatrzenia w terminie do dnia 20 marca br.
5. Centralny Zarząd Zaopatrzenia w terminie do dnia 25. III. br. opracuje szczegółową instrukcję dotyczącą czynności pracowników wymienionych w pk. 3.
6. Centralne Zarządy dopilnują, aby Zjednoczenia i Zakłady wydelegowały pracowników na kurs organizowany przez Centralę Zbytu Węgla w Katowicach dla instruktorów opałowych. W powyższej sprawie należy się komunikować bezpośrednio z Centralą Zbytu Węgla zgodnie z pismem Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego z dnia 6.II.1951 r. L. dz.CZZ/141/6003 51.
7. Podkreślam, że gospodarka paliwami stałymi jest jednym z podstawowych zagadnień ogólnokrajowych i w związku z tym należy zużycie ich poddać szczególnej kontroli i dążyć do jak najbardziej racjonalnej i oszczędnej gospodarki.

Minister R. Piotrowski

17.

OKÓLNIK Nr 6

z dnia 12 marca 1951 r.

w sprawie obniżenia kosztów obiektów projektowanych.

Znak: III/1/2351/51

Nawiązując do pisma okólnego Nr 1 z dnia 25.II.1951 r. znak III 1/637 51, polecam w terminie do dnia 28.III.1951 r. przesłać do K.O.P.I. Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli:

1) wyciągi z protokółów KOPI Inwestorów Naczelnych w zakresie ustalonych oszczędności w założeniach projektów i projektach wstępnych dla inwestycji budowlanych, których rozpoczęcie przewidziane jest w 1951 r;
2) dodatkowe przeliczenia szacunkowe oszczędności, w przypadku braku takich obliczeń w protokółach KOPI Naczelnych Inwestorów.

   Przeliczenia te powinny być sporządzone w złotych na podstawie wytycznych oszczędnościowych KOPI Naczelnych Inwestorów dla limitów P.I. 1951 r.

   Szacunek powinien być dokonany w cenach z marca 1951 r. t.j. w cenach, które zostały przyjęte do opracowania P.I. 1951 r.
3) zestawienia oszczędności, zaplanowanych przez biura projektowe lub projektantów, przy rewizji dokumentacji technicznej (projektów technicznych i kosztorysów) już opracowanej lub będącej w opracowaniu, dla inwestycji własnych Ministerstwa Budownctwa Miast i Osiedli, które mają być rozpoczęte w I-szym półroczu 1951 r. szacunek ten powinien być dokonany w cenach z marca 1950 r.;
4) zbiorcze zestawienia, zaplanowanych oszczędności, z podaniem tytułów inwestycyjnych, sum i procentu oszczędności, ustalonych przez KOPI Naczelnych Inwestorów i Biura Projektowe względnie projektantów.

Inwestorzy Naczelni nieposiadający KOPI, względnie opracowujący dokumentację techniczną (projekty i kosztorysy) w ramach swoich biur projektowych, przeliczenia oszczędnościowe i zstawienia, o których mowa w pkt. 1 do 4 sporządzą we własnym zakresie i prześlą je do KOPI Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli również w terminie do dnia 28.III. br.

Centralny Zarząd Budowy Miast i Osiedli „ZOR" wyda niezwłocznie we własnym zakresie zarządzenia ustalenia do 28.III. b.r. zadań oszczędnościowych dla P.I. 1951 r. w zakresie budownictwa mieszkaniowego.

Podsekretarz Stanu A. Wolski

18.

PISMO OKÓLNE Nr 1

z dnia 6 kwietnia 1951 r.

o stosowaniu przepisów prawa budowlanego przy inwestycjach budowlanych w Państwowych Gospodarstwach Rolnych.

(L. dz. D.XII/2-1456/51)

Celem ułatwienia zadań, spoczywających na Państwowych Gospodarstwach Rolnych w zakresie wykonania planu inwestycyjnego, Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Reform Rolnych poleca stosowanie następującej wykładni obowiązujących w tej dziedzinie przepisów prawa budowlanego.

1. Przepis art. 334 a. prawa budowlanego, dotyczący zbędności zatwierdzania projektów parterowych budynków mieszkalnych i gospodarskich w niektórych miejscowościach wiejskich nie ma zastosowania w zasadzie przy realizacji inwestycji budowalnych w Państwowych Gospodarstwach Rolnych. Natomiast pozwoleń na budowę budynków P.G.R., jako instytucja państwowa, nie potrzebuje.
2. Zarówno projekty typowe jak i powtrzalne budynków P.G.R. zatwierdzane przez władze centralne, wymagają przed realizacją każdorazowego uzgodnienia sytuacji z terytorialnie właściwym Wydziałom Budownictwa Prezydium Powiatowej lub Miejskiej Rady Narodowej.
3. Uzgodnienie, o którym mowa w pkt. 2, powinno nastąpić w terminie 5 dni w postaci protokółu z odręcznym szkicem sytuacyjnym, spisanego na miejscu zamierzonej budowy z udziałem przedstawiciela Wydziału Budownictwa Prez. Pow. lub Miej. Rady Narodowej. Protokóły sporządzone dotąd dla podobnych spraw zachowują moc obowiązującą. Odpis protokółu otrzymuje Wydział Budownictwa dla swoich akt, jeżeli odpis ten nie znajduje się jeszcze w posiadaniu tegoż Wydziału. Potrzebne egzemplarze projektów typowych będą przesłane przez Dyrektję Inewestycji CZ.P.G.R. Przy uzgodnieniu sytuacji przedstawiciel Wydziału Budownictwa powinien zwrócić uwagę na warunki gruntowe fundamentowania, przepisową odległość od dróg, granic nieruchomości i innych budynków, oraz na właściwy wybór projektu typowego (alternatywy) albo też ustalić konieczność ewent. zmian tego projektu ze względów krajobrazowych, estetycznych lub regionalnych, jeżeli nie stoi temu na przeszkodzie wykonania planu inwestycyjnego.

4. Projekty nietypowe, wymagające dokumentacji pełnej, powinny być wykonane zgodnie z obowiązującymi przepisami i przedłożone za pośrednictwem i po uprzednim zbadaniu warunków zamierzonej budowy na miejscu przez Wydział Budownictwa Prez. Pow. lub Miejsk. Rady Narod. zgodnie z zasadami ustalonymi w pkt. 3. Zatwierdzenie tych projektów należy do Wydziału Budownictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej i powinno nastąpić w terminie 10 dni od dnia wpływu projektu. Inwestycje o dokumentacji uproszczonej wymagają jedynie zgłoszenia do Wydziału Budownictwa Prez. Pow. Rady Narodowej w terminie 14 dni przed ich rozpoczęciem przy dołączeniu krótkiego opisu dla potrzeb statystyki budowlanej.
5. Niedotrzymanie terminów, podanych w pkt. 3 i 4, uprawnia Państwowe Gospodarstwa Rolne do rozpoczęcia robót budowlanych, co nie wyklucza obowiązku dokonania ew., niezbędnych, — a możliwych jeszcze ze względu na stan zaawansowania budowy — poprawek lub zmian, jakie zostaną zarządzone przy zatwierdzeniu projektu, albo uzgodnieniu sytuacji.
6. Dla ułatwienia zadań Wydziałów Budownictwa Prez. Pow. lub Miej. Rad Narodowych P.G.R. w miarę możności zapewnią konieczne środki lokomocji na miejsce budowy, jeżeli Wydziały te niedysponują własnymi, funkcyjnymi środkami lokomocji.

Dyrektor Departamentu Z. Pogonowski

19.

PISMO OKÓLNE Nr 4

z dnia 16 marca 1951 r.

w sprawie uzgadniania lokalizacji szczegółowej inwestycji Państwowych Gospodarstw Rolnych w roku 1951.

(L. dz. D-XI/W3/433/51)

W związku z planem inwestycyjnym Państwowych Gospodarstw Rolnych na rok 1951, przewidyjących inwestycje o charakterze masowym i z uwagi na terminowość realizacji tych inwestycji, niezbędnych do wykonania przez Państwowe Gospodarstwa Rolne planu produkcyjnego, zaszła konieczność zastosowania uproszczeń przy ustalaniu lokalizacji szczegółowej dla tych inwestycji, co znalazło wyraz w zarządzeniu Przewodniczącego P.K.P.G. Nr 77 z dnia 10 marca 1951 r.

Z uwagi na to, iż Państwowe Gospodarstwa Rolne przystępują już w chwili obecnej do transportu materiałów budowlanych na miejscu budowy i jeszcze w I kwartale r.b., o ile względy atmosferyczne na to pozwolą, powinny rozpocząć pracę budowlane, Ministerstwo zaznacza, że sprawę lokalizacji szczegółowej inwestycji Państwowych Gospodarstw Rolnych należy traktować jako zadanie o wielkiej wadze na odcinku realizacji planu 6-letniego. Należy dołożyć największych starań, aby postępując zgodnie z zasadami planowej zabudowy i ukształtowania urbanistycznego, sprawy rozpatrywać bez formalizmu, natychmiast po otrzymaniu wykazów projektowanych inwestycji.

Ministerstwo przesyła do wiadomości i stosowania odpis wyżej wymienionego zarządzenia Przewodniczącego P.K.P.G. oraz do wiadomości odpis pisma Centralnego Zarządu Państwowych Gospodarstw Rolnych w przedmiotowej sprawie i wyjaśnia co następuje:

1. za zmianę dotychczasowego sposobu użytkowania terenu wewnątrz gospodarstwa uważać należy użycie terenu, użytkowanego dotychczas jak grunty orne, łąki, pastwiska, sady, ogrody, parki, — pod budownictwa gospodarcze, mieszkaniowe i socjalne. Za zmianę użytkowania terenu uważa się również istotną zmianę przeznaczenia budynków, jak np. przekształcenie i przystosowanie istotnych i odbudowanych budynków gospodarczych na cele mieszkalne, socjalne czy przemysłu przetwórczego.

2. po otrzymaniu z Zarządu Okręgowego Państwowych Gospodarstw Rolnych wykazu zamierzonych inwestycji Wydział Budownictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej przeprowadzi niezwłocznie w porozumieniu z Wojewódzką Komisją Planowania Gospodarczego analizę tego wykazu na podstawie posiadanych materiałów oraz danych otrzymanych od konserwatora Wojewódzkiego.

3. w punkcie 3 d załączonego zarządzenia Przewodniczącego PKPG przewiduje się, że w przypadkach w których zamierzone inwestycje nasuwają zastrzeżenia ze stanowiska planowania przestrzennego, należy zażądać przedstawienia szkiców i materiałów, uzasadniających lokalizację szczegółową. Zastrzeżenia ze stanowiska planowania przestrzennego wynikać mogą w przypadkach, gdy zabudowa gospodarstwa związana jest z istniejącym, lub projektowanym osiedlem w sąsiedztwie gospodarstwa Państwowych Gospodarstw Rolnych, lub gdy na terenie istniejących zabudowań Państwowych Gospodarstw Rolnych, czy projektowanej budowy, bądź w najbliższym ich sąsiedztwie przewidywane są inwestycje drogowe, kolejowe, przemysłowe lub inne o znaczeniu krajowym albo regionalnym. W takich przypadkach Wydział Budownictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej powinien zażądać od Okręgowego Zarządu Państwowych Gospodarstw Rolnych materiałów dodatkowych, uzasadniających lokalizację szczegółową, a określonych w § 223 Instrukcji PKPG Nr. 20, przy czym kopie planu pomiarowego zastępuje szkic sytuacyjny (pkt. 4). Jednocześnie Wydział Budownictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej poleca Wydziałowi Budownictwa Prezydium Powiatowej Rady Narodowej zbadanie na miejscu sytuacji zamierzonej inwestycji i przesłania w terminie 3-dniowym szczegółowych danych o terenie oraz opinii, czy względy planowania przestrzennego pozwalają na proponowaną lokalizację szczegółową.

Podkreśla się konieczność jak najsprawniejszego dokonania tych czynności w terminach, przewidzianych pkt. 3 d zarządzenia Przewodniczącego PKPG.

4. Odręczny szkic sytuacyjny może być wykonany w dowolnej skali, jednak nie w większym zmiejszeniu niż 1 : 5.000, zorientowany na północ przy czym wskazane jest sporządzanie go na podstawie odrysu planu pomiarowego (jako odrysu). W przypadku braku takiego planu, szkic należy sporządzić z natury. Na szkicu powinna być wymieniona nazwa gospodarstwa, powiatu oraz nazwa zespołu, do którego organizacyjnie gospodarstwo należy.

Odręczny szkic sytuacyjny powinien podawać rzeczywiste wymiary i odległości (cyframi) projektowanego budynku od granicy gospodarstwa, istniejących budynków, obiektów zabytkowych, studni, gnojowni, ziemnych zbiorników paszy, dróg przyległych itp., w zasięgu 50 m — z wykazaniem ilości kondygnacji, rodzaju materiału, z którego są wykonane i sposobu pokrycia sąsiadujących budynków.

Jeżeli projektowany budynek ma być wzniesiony poza obrębem zabudowań gospodarstwa Państwowych Gospodarstw Rolnych, wystarczy wskazanie na szkicu jego projektowanego położenia w stosunku do najbliższego budynku tego gospodarstwa. Odręczny szkic sytuacyjny dla budynku, wznoszonego zdala od zabudowań inwestora, powinien wskazywać w sposób jednoznaczny jego położenie w stosunku do owóch elementów topograficznych, wykazywanych na mapach 1 : 25.000.

V-Dyrektor Departamentu J. Stefański

20.

PISMO OKÓLNE Nr 1

z dnia 25 stycznia 1951 r.

w sprawie obniżenia kosztów obiektów projektowanych

znak III/1/637/51.

Przy wykonywaniu zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 18.IX.1950 r. w sprawie zasad oszczędnego projektowania (Biuletyn PKPG Nr 21, poz. 230) i zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 14.XII.1950 r. w sprawie obniżenia kosztów obiektów projektowanych (Biuletyn PKPG Nr 26, poz. 302), — Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli poleca stosowanie zasad następujących:

1) Komisje Oceny Projektów Inwestycyjnych Naczelnych Inwestorów obowiązane są przy rozpatrywaniu nowoopracowanej dokumentacji technicznej (założeń projektów, projektów wstępnych) w granicach kompetencji, ustalonych pismem okólnym Ministra Budownictwa z dnia L. Dz. B.I./1/7290/50, również do oceny tej dokumentacji pod względem obniżenia kosztu budowy projektowanego obiektu.

   W tym celu należy przeanalizować wnioski oszczędnościowe, przedstawione przez inwestora, biura projektowe oraz koreferentów, podając w protokóle posiedzenia KOPI — wysokość uzyskanej oszczędności.
2) Należy dążyć by oszczędność, ustalona w założeniach projektów w miarę możności była powiększona w projektach wstępnych, bez zmniejszania założeń wielkości produkcji lub usług projektowanego obiektu.
3) Dokumentacja techniczna, a w szczególności projekty i kosztorysy, już opracowane lub będące w toku opracowywania, dla budów, które mają być zapoczątkowane lub kontynuowane w r. 1951. — nie podlega ponownej analizie oszczędnościowej KOPI Naczelnych i Centralnych Inwestora.

Oszczędności w tym przypadku w drodze rewizji dokumentacji technicznej, przeprowadzają projektanci i biura projektowe w porozumieniu z zainteresowanym inwestorem i ewentualnie przy konsultacji przedsiębiorstwa, wykonującego budowę.

4) Koszt budów, realizowany wg. nowoopracowanej dokumentacji technicznej, powinien być co najmniej o 3% — w budownictwie mieszkaniowym i co najmniej o 5% — w budownictwie przemysłowym i innym — niższy od kosztu analogicznych budów realizowanych w 1950 r.

Obniżenie kosztu w granicach wyżej podanych, w zakresie planu inwestycyjnego 1951 r. powinno nastąpić od kwot, ustalonych w tym planie tzn. od cen z marca 1950 r.

5) Odpisy protokółów KOPI podlegających zatwierdzeniu przez Naczelnych Inwestorów, jak również protokóły rewizji dokumentacji technicznej, opracowanej uprzednio przez projektantów lub biura projektowe w porozumieniu z inwestorem winny być przesłane do KOPI Ministerstwa Budownictwa M. i O. celem zarejestrowania oszczędności w kosztach inwestycji 1951 r.

6) Inwestorzy bezpośredni obowiązani są równocześnie z dokumentacją techniczną, dostarczyć bankowi, finansującemu inwestycje, kopie protokółów, stwierdzających wykonanie zadań oszczędnościowych.

Podsekretarz Stanu St. Pietrusiewicz

Komunikat I

W Dzienniku Ustaw R.P. ogłoszono:

W Nr. 57 z dn. 23.XII50 r. poz. 516 rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 24.XI.50 r. zmieniające rozporządzenie o warunkach nabywania uprawnień do zasiłków rodzinnych, poz. 520 rozporządzenie Ministra Budownictwa z dn. 6.XII.50 r. w sprawie postępowania przy organizacji, zakładaniu i prowadzeniu katastru gruntowego i budynkowego.

W Nr. 58 (ostatni w r. 1950) z dn. 31.XII.50 r. poz. 523 ustawę z dn. 30.XII.50 r. o organizacji władz i instytucji w dziedzinie budownictwa
poz. 524 ustawę z dn. 30.XII.50 r. o wydawaniu Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i Dziennika Urzędowego Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski",
poz. 525 ustawę z dn. 30.XII.50 r. o prowizorium budżetowym na okres od 1 stycznia do 31 marca 1951 r.
poz. 529. rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 30.XII.50 r. w sprawie zakresu działania władz naczelnych w dziedzinie budownictwa,
poz. 530 rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie zakresu działania i organizacji Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury,
poz. 536 obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów z dn. 28.XII. 50 r. w sprawie sprostowania błędu w rozporządzeniu Rady Ministrów z dn. 15.XI.1950 r. w sprawie organizacji państwowych komisyj arbitrażowych i trybu postępowania arbitrażowego.

W Nr. 2 z dnia 16.I.51 r. poz. 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 3.I.51 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie mieszkań służbowych i mieszkań pracowniczych.

W Nr. 3 z dn. 17.I.51 r. poz. 19 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów oraz Ministrów Budownictwa i Finansów z dn. 29.XII.50 r. w sprawie trybu powoływania rzeczoznawców w postępowaniu ustalającym odszkodowanie za nieruchomości wywłaszczane dla realizacji narodowych planów gospodarczych.

W Nr. 4 z dn. 19.I.51 r. poz. 25 ustawę z dn. 8.I.51 r. o obywatelstwie polskim,.
poz. 28 ustawę z dn. 18.I.51 r. o dniach wolnych od pracy,
poz. 35 rozporządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dn. 29.XII.50 r. w sprawie zasad wyboru miejsca budowy i urządzeń zakładów utylizacyjnych.

W Nr. 5 z dn. 25.I.51 r. poz. 38 ustawę z dn. 8.I.51 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej.

W Nr. 6 z dn. 26.I.51 r. poz. 54 ustawę z dn. 18.I. 51 r. o zakładaniu w budynkach mieszkalnych skrzynek listowych do doręczania korespondencji i czasopism.

W Nr. 7 z dn. 31.I.51 r. poz. 60 rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 19.I.51 r. w sprawie sposobu dokonywania zgłoszeń w zakresie ubezpieczeń Społecznych, uiszczania składek i kontroli czynności zakładów pracy.

W Nr. 9 z dn. 19.II.51 r. poz. 72 rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 12.II.51 r. w sprawie zmiany warunków nabywania uprawnień do zasiłków rodzinnych.

W Nr. 10 z dn. 27.II.51 r. poz. 75 ustawę z dn. 26.II.51 r. o budynkach i lokalach nowowybudowanych lub odbudowanych.

W Nr. 12 z dn. 1.III.51 r. poz. 94 ustawę z dn. 26.II.51 r. o zmianie ustawy w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet, poz. 96 rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 28.II.51 r. o pracach wzbronionych kobietom.

W Nr 13 z dnia 12.III.51 r. poz. 100 rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 21.II.51 r. w sprawie zaszeregowania osób, które pobierają lub pobierały uposażenie emerytalne z funduszów samorządowych, do odpowiednich grup uposażenia.

Poz. 103 rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dn. 2. III.51 r. w sprawie zniesienia miasta Prusice w powiecie milickim, woj. wrocławskim.

Poz. 105 rozporządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dn. 26.II.51 r. w sprawie uznania norm ustalonych przez Polski Komitet Normalizacyjny za obowiązujące.

W Nr 14 z dn. 14.III.51 r. poz. 108 ustawę z dn. 26.II.51 r. o organizacji władz w dziedzinie komunikacji;
poz. 109 ustawę z dn. 26.II.51 r. o terenowej obronie przeciwlotniczej;
Poz. 110 ustawę z dn. 26.II.51 r. o podatkach terenowych;
poz. 111 rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 26.II.51 r. w sprawie zakresu działania władz naczelnych w dziedzinie komunikacji.

W Nr 15 z dn. 17.III.51 r. poz. 124 rozporządzenie Ministra Finansów z dn. 10.III.51 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania ustawy z dn. 30.I.48 r. o obowiązku społecznego oszczędzania.

W Nr 16 z dn. 27.III.51 r. poz. 127 rozporządzenie Ministra Finansów z dn. 28.II.51 r. w sprawie wykonania dekretu o podatku dochodowym.

W Nr 17 z dn. 30.III.51 r. poz. 137 dekret z dnia 29.III.51 r. zmieniający przepisy o czasie pracy w przemyśle i handlu.

W Nr 18 z dn. 31.III.51 r. poz. 145 ustawę budżetową na rok 1951 z dn. 23.III.51 r.;
poz. 146 ustawę z dn. 23.III.51 r. o Narodowym Planie Gospodarczym na rok 1951.

W Nr 19 z dn. 10.IV.51 r. poz. 151 rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 24.III.51 r. w sprawie wykonania ustawy o Funduszu Zakładowym;
poz. 155 rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 31.III.51 r. w sprawie trybu i zasad postępowania przy przymusowym wykupie nieczynnych maszyn przemysłowych.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

W Nr. A-131 z dn. 19.XII.1950 r. poz. 1628 uchwałę Rady Ministrów o uregulowaniu spraw związków międzykomunalnych.

W Nr. A-133 z dn. 28.XII.1950 r. poz. 1701 uchwałę Prezydium Rządu w sprawie zasad sfinansowania inwestycji w r. 1951.

W Nr. A-1 z dn. 12.I.51 r. poz. 1 uchwałę Rady Państwa i Rady Ministrów z dn. 14.XII.50 r. w sprawie rozpatrywania i załatwiania odwołań, listów i zażaleń ludności oraz krytyki prasowej,
poz. 5 i 6 uchwały Rady Ministrów z dn. 30.XII.50 r. w sprawie obniżki cen niektórych artykułów powszechnego użytku, artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych, .
poz. 9 uchwałę Prezydium Rządu z dn. 23.XII.50 r. w sprawie budownictwa zimowego,
poz. 12 okólnik Nr. 1 Prezesa Rady Ministrów z dn. 1.I.51 r. w sprawie trybu ogłoszania aktów prawnych w Dzienniku Ustaw R. P. i w Monitorze Polskim.

W Nr. A-2 z dn. 13.I.51 r. poz. 16 instrukcję z dn. 10.I.51 r. w przedmiocie wykonania uchwały Rady Państwa i Rady Ministrów w sprawie przyjmowania, rozpatrywania i załatwiania odwołań, zażaleń i listów ludności oraz krytyki prasowej;
poz. 20 okólnik Prezesa Rady Ministrów z dn. 10.I.51 r. w sprawie zasad opracowywania aktów prawnych podlegających ogłoszeniu w Monitorze Polskim.

W Nr. A-4 z dn. 20.I.51 r. poz. 42 uchwałę Rady Ministrów Nr. 3 z dn. 3.I.51 r. o Planie Inwestycyjnym na 1951 r.;
poz. 48 uchwałę Prezydium Rządu Nr. 2 z dn. 3.I.51 r. w sprawie kontynuowania akcji robót rozbiórkowych w r. 1951.;
poz. 49 uchwałę Prezydium Rządu Nr. 4 z dn. 3.I.51 w sprawie planowego i sprawnego przygotowania realizacji inwestycji w 1951 r.; poz. 50 uchwałę Prezydium Rządu Nr 10 z dn. 3.I.51 r. w sprawie okresowych sprawozdań z wykonania narodowych planów gospodarczych.

W Nr. A-5 z dn. 25.I.51 r.poz. 60, 61, 62 uchwały Rady Minstrów Nr 16, Nr. 25 i Nr. 26 w sprawie zmiany Instrukcji Nr. 8, Nr 2 i Nr 3 w sprawie zmiany organizacji wewnętrznej i etatów wydziałów prezydiów rad narodowych, w sprawie składu, podziału pracy i trybu działania prezydiów rad

narodowych oraz w sprawie tworzenia wydziałów i referatów prezydiów rad narodowych;
poz. 63 uchwałę Prezydium Rządu z dn. 23.XII.50 r. w sprawie włączania w skład ministerstw centralnych zarządów.

W Nr. A-6 z dn. 29.I.51 r. poz. 77 zarządzenie Przewodniczącego P.K.P.G. z dn. 12.I.51 r. zmieniające instrukcję w sprawie wzajemnego przekazywania maszyn, urządzeń technicznych, środków transportowych i innych przedmiotów majątku trwałego przez urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe.

W Nr A-8 z dn. 8.II.51 r. poz. 124 uchwałę Rady Ministrów Nr 27 z dn. 24.I.51 r. w sprawie dyscypliny w zakresie działalności inwestycyjnej objętej planami inwestycyjnymi, począwszy od planu inwestycyjnego na r. 1951;
poz. 126 uchwałę Prezydium Rządu Nr 30 z dn. 24.I.51 r. w sprawie przekazania radom narodowym Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych;
poz. 131 okólnik Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 22.I.51 r. w sprawie Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych.

W Nr A-9 z dn. 10.II.51 r. poz. 134 uchwałę Rady Ministrów Nr 36 z dn. 24.I.51 r. w sprawie trybu powoływania komisji resortowych i wynagradzania za udział w posiedniach.
poz. 135, 136, 137 uchwały Rady Ministrów Nr Nr 37, 38 i 39 w sprawie zmiany Instrukcji Nr 2, Nr 3 i Nr 8 w sprawie składu, podziału pracy i trybu działania prezydiów rad narodowych, tworzenia wydziałów i referatów prezydiów rad narodowych i organizacji wewnętrznej i etatów wydziałów prezydiów rad narodowych;
poz. 140 — uchwałę Rady Ministrów Nr 45 z dn. 24.I.51 r. w sprawie inwestycji pozalimitowych;
poz. 141 uchwałę Prezydium Rządu Nr 41 o zmianie uchwały Prezydium Rządu z dn. 21.X.50 r. w sprawie zasad organizacji terenowego przemysłu materiałów budowlanych.

W Nr A-10 z dn. 15.II.51 r. poz. 151 uchwałę Rady Ministrów Nr 48 z dn. 24.I.51 r. w sprawie przyznania niektórym kategoriom pracowników państwowych dodatków, uzasadnionych specjalnymi kwalifikacjami i warunkami służby;
poz. 156 zarządzenie Przewodniczącego P.K.P.G. z dn. 30.I. 51 r. w sprawie ustalenia listy jednostek gospodarczych, obowiązanych do zawierania umów generalnych na dostawę maszyn i urządzeń technicznych na 1951 r. oraz w sprawie zwolnienia od obowiązku zawierania umów planowych na dostawę tych artykułów.

W Nr A-11 z dn. 16.II.51 r. poz. 164 zarządzenie przewodniczącego PKPG z dn. 18.I.51 r. w sprawie ustalania cen przy udzielaniu zamówień osobom nie wymienionym w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie dostaw, robót i usług.

W Nr A-12 z dn. 17.II.51 r. poz. 175 uchwałę Rady Ministrów Nr 62 z dn. 3.II.51 r. w sprawie podatku obrotowego od jednostek gospodarki uspołecznionej;
poz. 176 uchwałę Rady Ministrów Nr 74 z dn. 3.II.51 r. o zmianie Instrukcji Nr 8 w sprawie organizacji wewnętrznej i etatów wydziałów prezydiów rad narodowych.

W Nr A-13 z dn. 21.II.51 r.poz. 181 uchwałę Prezydium Rządu Nr 76 z dn. 3.II.51 r. w sprawie organizacji państwowego przemysłu terenowego;
poz. 187 zarządzenie Ministra Finansów z dn. 30.XII.50 r. w sprawie źródeł i sposobu pokrycia wydatków związanych z odbiorem robót budowlanych i montażowych wykonanych do dn. 31.XII.49 r.;
poz. 188 zarządzenie Ministra Finansów z dn. 12.I.51 r. w sprawie zasad bilansowania i sporządzania sprawozdań rocznych za r. 1950.

W Nr A-14 z dn. 26.II.51 r. poz. 195 zarządzenie Ministra Finansów z dn. 20.I.51 r. w sprawie przechowywania dokumentów oraz ksiąg rachunkowych w przedsiębiorstwach państwowych, centralach spółdz. państw. i spółdzielniach;
poz. 200 zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 12.II.51 r. uchylające zarządzenie w sprawie wydawania mleka dla rodzin pracowniczych na asygnaty ZUS.

W Nr A-15 z dn. 26.II.51 r. poz. 209 uchwałę Prezydium Rządu Nr 92 z dn. 10.II.51 r. w sprawie finansowania inwestycji i rozliczeń z tytułu robót inwestycyjnych oraz zniesienia zaliczkowania przedsiębiorstw budowlanych i montażowych;
poz. 210 uchwałę Prezydium Rządu Nr 95 z dn. 10.II.51 r. w sprawie planowego i sprawnego przygotowania realizacji inwestycji w r. 1951.

W Nr A-16 z dn. 1.III.51 r. poz. 220 uchwałę Nr 109 z dn. 21.II.51 r. Prezydium Rządu w sprawie oszczędności w budownictwie; s
poz. 221 uchwałę Nr 110 z dn. 21.II.51 r. Prezydium Rządu w sprawie opracowania jednolitych normatywów kosztorysów;
poz. 222 zarządzenie Przewodniczącego PKPG z dn. 27.I.51 r. w sprawie łączenia przedsiębiorstw państwowych ;
poz. 223 zarządzenie Przewodniczącego PKPG z dn. 10.II.51 r. w sprawie udzielania i umarzania zaliczek na materiały udzielone przez inwestorów przedsiębiorstwom budowlano-montażowym.

W Nr A-17 z dn. 5.III.51 r. poz. 225, 226 i 227 Uchwały Rady Ministrów w sprawie rozliczeń przedsiębiorstw państwowych z budżetem centralnym i w sprawie rejestracji podatkowej w gospodarce uspołecznionej;
poz. 229 uchwałę Prezydium Rządu Nr 127 z dn. 28.II.51 r. zmieniającą uchwałę w sprawie warunków odbioru robót budowlano-montażowych wykonanych do dn. 31.XII.49 r.,
poz. 230 uchwałę Prezydium Rządu Nr 128 z dn. 28.II.51 r. zmienającą uchwałę Nr 4 Prezydium Rządu z dn. 3.I.51 r. w sprawie planowego i sprawnego przygotowania realizacji inwestycji w 1951 r.

W Nr A-18 z dn. 7.III.51 r.
poz. 234 i 235 uchwały Rady Ministrów Nr 112 i 113 z dn. 21.II.51 r. w sprawie praw i obowiązków głównych (starszych) księgowych;
poz. 236 uchwałę Prezydium Rządu Nr 111 z dn. 21.II.51 r. o roli, zadaniach i uprawnieniach majstra w uspołecznionych przemysłowych zakładach pracy;
poz. 238 zarządzenie Przewodniczącego PKPG z dn 5.II.51 r. w sprawie stosowania wzoru umowy ramowej o wykonaniu robót budowlanych i montażowych.

KOMUNIKAT II

Gabinet Ministra (Wydział Prawny) prowadzi rejestr aktów normatywnych Ministerstwa. Rejestracji podlegają zarządzenia, okólniki i instrukcje w myśl zarządzenia Ministra Budownictwa z dn. 24.XI.1950 r. (Dz. Urz. Min. Budown. Nr 16 poz. 191) — Pisma okólne Ministerstwa rejestrowane są w jednostkach organizacyjnych Ministerstwa (Departamenty, Centralne Zarządy).

Nie wszystkie akty normatywne podawane są w druku w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa. — Z dotychczas wydanych a nie ogłoszonych w Dz. Urzędowym Ministerstwa aktów podaje się:

Zarządzenie Ministra Nr 1 z dnia 15.I.51 r. L. dz. GM/258/51 w sprawie rozpoczęcia działalności i toku czynności organów Ministerstwa;

Zarządzenie Ministra Nr 2 z dn. 30.I.51 r. L. dz. Dep. Fin./4/726 51 w sprawie przeliczenia wartości niektórych materiałów budowlanych;

Zarządzenie Ministra Nr 4 z dn. 10.II.51 r. L. dz. Dep. Fin. 1/1011/51 w sprawie opracowania budżetów na r. 1951 przez jednostki administracyjne;

Zarządzenie Ministra Nr 5 z dn. 17.II.51 r. L. dz. BKd /40009/1144/51 w sprawie likwidacji analfabetyzmu;

Zarządzenie Ministra Nr 8 z dn. 22.II.51 r. L. dz. GM/759 /51 o ustanowieniu pełnomocnika do spraw nabywania i przekazywania nieruchomości niezbędnych dla realizacji narododowych planów gospodarczych;

Zarządzenie Ministra Nr 17 z dn. 9.III.51 r. L. dz. BS/2/639 /51 w sprawie stosowania instrukcji szkolenia zawodowego kadr budowlanych;

Instrukcja Nr 1 z dn. 30.I.50 w sprawie zasad bilansowania i sporządzania sprawozdań rocznych za 1950 r.

Powyższe akty zostały rozesłane w formie powielonych odbitek.

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli, Warszawa, Al. Stalina 26.

Warunki prenumeraty Dz. Urz. Min. Bud.: prenumerata roczna — 600 zł. lub półroczna — 350 zł. Cena pojedyńczych egzemplarzy wskazana na każdym egzemplarzu dziennika. Wszelkie należności za Dziennik Urzędowy należy wpłacać na konto czekowe P.K.O. w Warszawie Nr I — 1683 — „Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli — Wydawnictwa".

Cena 2 zł.

ODBIORCA: Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Drukarnia Akcydensowa. W-wa. Tamka 3. 4.000.
Zam. 1243. 21.IV. — 9.V.51. 2—B—31006.